

8. Оцінка ефективності топ-5 НПФ в Україні. - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://feao.org.ua/wp-content/uploads/2015/11/2017-12-28-top-5-non-governmental-pension-funds-functioning.pdf> (дата звернення: 27.10.2018).

9. Яка ефективність роботи НПФ? - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.vectornews.net/news/politics/9661-es-i-kitay-hotyat-usilit-sotrudnichestvo.html> (дата звернення: 27.10.2018).

Пеляк Галина Петрівна

ст. гр. МІМзм-11, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Братко О.С.

ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ ФОРМУВАННЯ КОНКУРЕНТНИХ ПЕРЕВАГ КОМПАНІЇ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

Одним із самих важливих ефектів глобалізації є взаємозалежність ринків. Національні ринки сьогодні не можна розглядати як незалежні об'єкти, відсьогодні вони входять відповідно і в регіональні і світовий ринок. Те, що відбувається на одному ринку, незаперечно впливає на всі інші.

В цих умовах виникає взаємозалежність конкурентів, яка в свою чергу впливає на інтереси всіх компаній на внутрішньому ринку, а також на міжнародному ринку, змушуючи їх по новому оцінювати свої конкурентні переваги та порівнювати їх з самим сильним конкурентом. Таким чином, в нових умовах конкуренції недостатньо орієнтуватися лише на покупця. Фірма повинна також орієнтуватися на конкурента, на врахування його становища та поведінки.

Проблеми конкурентоспроможності, визначення конкурентних переваг піднімалися у роботах Ансоффа І., Кемпела Д., Левіта Т., Портера М.Е., Стоунхауса Д., Стрікланда А. Дж., Томпсона А.А.

Серед вітчизняних вчених, що досліджували зазначену проблему слід згадати Балабанову І.В., Герасимчук З.В., Міценко Н.Г., Ракшу Н.В., Старостіну А.І., Харитову О.С. та ін.

Разом з тим, теоретичного узагальнення потребують наукові підходи до визначення конкурентних переваг, джерел їх походження та класифікації.

Конкурентні переваги є базовою категорією теорії конкуренції, що визначає конкурентоспроможність на будь-якому з рівнів (держави, регіону, підприємства чи іншого підприємницького суб'єкту) та є основою її забезпечення. Конкурентна перевага є відносним поняттям, так як вона встановлюється шляхом порівняння з кращим з конкурентів.

Аналіз існуючих визначень поняття «конкурентна перевага» дозволить визначити її як переваги над конкурентом, які дають можливість підвищити результативність компанії як в конкурентоспроможному, так і довготерміновому періоді.

Існують різні підходи до визначення конкурентних переваг. Так, в залежності від джерел виникнення розрізняють внутрішні, пов'язані з діяльністю компанії (рівень витрат, продуктивність праці, система менеджменту тощо) та зовнішні – пов'язані з можливістю компанії створити більш значимі цінності для споживача. В залежності від стратегічної направленості виділяють конкурентні переваги, як результат унікального набору дій, властивостей, характеристик більш цінних для споживачів і тій же сфері діяльності, та переваги, які з'являються в результаті свідомого вибору відмінних від пріоритетних конкурентів видів і сфер діяльності. В залежності від імовірності успіху конкурентні переваги поділяють також на імовірні (не можуть бути чітко прораховані в зв'язку з невизначеністю навколишнього середовища) та очевидні (не потребують додаткового обґрунтування).

На нашу думку всі конкурентні переваги доцільно класифікувати на:

– конкурентні переваги, що засновуються на якості. В основі цієї переваги повинна знаходитися відмінна від існуючих якості товару, яка представляє підвищену цінність для покупця. Стратегією, що базується на зовнішній конкурентній перевазі є стратегія диференціації. Компанія в цьому випадку повинна вміти продемонструвати своє ноу-хау, здатність виявляти бажання покупців і відповідати їх очікуванням;

– конкурентні переваги, що засновуються на витратах, обумовлені перевагою компанії в питаннях контролю за рівнем цін і витрат, адміністрування і управління товаром. Стратегія, заснована на внутрішній конкурентній перевазі – це стратегія домінування за витратами, яка визначається перш за все організаційними та технологічними ноу-хау компанії;

– конкурентні переваги, засновані на ключових компетенціях (особливих навичках чи технологіях, які дають можливість створити унікальну цінність для споживача). При правильному використанні ключові компетенції дозволяють створювати стійкі джерела конкурентних переваг.

Запропонована класифікація конкурентних переваг, на наш погляд, сприятиме кращому їх розумінню, правильній орієнтації в процесі їх формування та в досягненні відповідних результатів в конкурентному середовищі.

Література:

1. Безсмертний С.Ю. сутність та класифікація конкурентних переваг підприємства. *Вісник Національного університету «Львівська політехніка»*. 2014. №714. С. 174–179.
2. Македон В.В. Формування конкурентних переваг транснаціональних корпорацій у системі міжнародного бізнесу. *Науковий вісник: фінанси, банки, інвестиції*. 2015. №3. С. 78–81.
3. Міценко Н.Г., Смик О.С. Конкурентоспроможність та конкурентні переваги підприємства в сучасних ринкових умовах. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2015. Випуск 19.3. С. 243–247.
4. Стеців Л.П. Конкурентні переваги: підходи до трактування та їх відмінності. *Науковий вісник НЛТУ України*. 2014. Вип. 1219. С. 263–270.

Петрушка Світлана Михайлівна

ст. гр. ФМ-21, ТНЕУ

Науковий керівник – к.е.н., доцент Коломийчук Н.М.

КОНТРОЛЬ ДЕРЖАВНОЇ ФІСКАЛЬНОЇ СЛУЖБИ УКРАЇНИ ЗА ВИКОНАННЯМ ДОХІДНОЇ ЧАСТИНИ МІСЦЕВИХ БЮДЖЕТІВ

Виконання дохідної частини будь-якого бюджету передбачає своєчасне і максимально повне забезпечення його надходжень. Функції контролю за дотриманням порядку зарахування доходів здійснюють органи Державної фіскальної служби України, Державної казначейської служби України і Державної аудиторської служби України. Всі контролюючі органи керуються відповідними положеннями нормативно-правових актів, якими встановлено обов'язковість і порядок здійснення контролюючих заходів.

Фінансовий контроль за виконанням дохідної частини місцевих бюджетів обов'язково включає контроль за повнотою та своєчасністю надходжень до бюджетів, функції якого, відповідно до Податкового кодексу України, закріплено за фіскальними органами. Функції фіскальних органів щодо контролю за повнотою та своєчасністю надходжень до місцевих бюджетів окреслено у ст. 75 Податкового кодексу України, де описуються види перевірок, предметом яких є своєчасність, достовірність, повнота нарахування та сплати всіх передбачених цим Кодексом податків і зборів, та методи їх проведення. Фіскальні органи можуть проводити такі види перевірок: документальні, планові і позапланові [1].